

9. Aseisiin!

Kenraali Sikorskin Ranskassa olevan hallituksen yhdeksi perustehtäväksi tuli Puolan armeijan perustaminen. Näissä perustamistoimissa avainroolin sai ulkoasiainministeriö ja puolalaiset diplomaatti-konsuliedustustot. Puolan viranomaiset arvioivat realistisen kapasiteetin joukkojen muodostamisen prosessissa olevan 165 tuhannesta 185 tuhanteen henkilöä. Etupäässä laskettiin noin puolen miljoonan maahanmuuttajayhteisö Ranskassa. Värväystoimintaa johti pääkonsuli Lillessä, Aleksander Kawałkowski, josta tuli värväyskeskustoimiston päällikkö. Kesäkuuhun 1940 mennessä värväystoiminnan lautakuntien eteen saapui 124 tuhatta miestä, joista aseantokykyisiksi todettiin 103 tuhatta henkilöä.

Värväys jatkui Ranskan kaaduttuakin Puolan tasavallan hallituksen siirtymisen jälkeen Lontooseen. Harkittiin uuden sotilasrekrytinnin järjestämistä, Puolan pakolaishallitus aloitti keskustelut asiasta Yhdysvaltojen hallinnon ja Kanadan viranomaisten kanssa. Värväyksen peruslähteeksi jäi kuitenkin puolalainen emigranttikunta Iso-Britanniassa ja, paljon pienemmässä mittakaavassa, vapaaehtoiset Etelä-Amerikasta. Puolan tasavallan Lontoon-suurlähetystön kotipaikassa toimi värväystoiminnan konsulilautakunta, jonka johtaminen oli Puolan tasavallan pääkonsuli Karol Poznańskin käsissä. Konsulilautakunta käsitteli koko sodan aikana yli 45 tuhatta hakemusta, jotka Puolan kansalaiset ja ulkomaalaiset jättivät, siinä myös 761 naista, ehdokasta Naisten Vapaaehtoiseen Palvelukseen (puol. Ochotnicza Służba Kobiet).

Värväystoiminnan konsulilautakunnan toimisto Lontoossa vuonna 1939; ensimmäinen oikealta majuri Stefan Dobrowolski.